

“भीठे बच्चे – बाबाको आदेश छ स्वदर्शन चक्र घुमाउँदै आफ्नो बुद्धियोग एक बाबा सँग लगाऊ, यसबाट विकर्म विनाश हुन्छ, शिरबाट पापको बोझ उत्रिन्छ।”

प्रश्नः— यस पुरुषोत्तम संगमयुगका विशेषताहरू के-के हुन् ?

उत्तरः— १- यो संगमयुग नै कल्याणकारी युग हो, यसमा नै आत्मा र परमात्माको सच्चा मेला लाग्छ। जसलाई कुम्भको मेला भनिन्छ। २- यस समयमा नै तिमी सच्चा-सच्चा ब्राह्मण बन्छौ। ३- यस संगममा तिमी दुखधामबाट सुखधाममा जान्छौ। दुःखबाट छुट्छौ। ४- यस समयमा नै तिमीलाई ज्ञानसागर बाबाद्वारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको पूरा ज्ञान मिल्छ। नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ ज्ञान बाबाले दिनुहुन्छ। ५- तिमी श्यामबाट सुन्दर बन्छौ।

गीतः— इस पाप की दुनियाँ से.....

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। बच्चाहरूको बुद्धिमा यो बसेको छ— निश्चय नै कलियुग पापको दुनियाँ हो। यस समय सबैले पाप नै गरिरहन्छन्। बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई कल्प-कल्प गति सद्गति दिनुहुन्छ, जब पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु पर्ने हुन्छ, तब पतित-पावन बाबा आउनुहुन्छ। आएर बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनुहुन्छ। बाबामा कुनचाहिँ ज्ञान छ? सारा सृष्टिचक्रको ज्ञान छ। तिमी बच्चाहरूले पनि यस सृष्टिचक्रलाई जानेका छौ। यो सारा चक्र कसरी घुम्छ, यो बाबामा ज्ञान छ। त्यसैले उहाँलाई ज्ञानको सागर भनिन्छ। उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। यस चक्रलाई जान्नाले, स्वदर्शन चक्रधारी बन्नाले तिमी फेरि स्वर्गको चक्रवर्ती राजा-रानी बन्छौ। बुद्धिमा सारा दिन यो चक्र घुमिरहन्छ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन जान्छ। फेरि सत्ययुगमा त तिमीले यो चक्र घुमाउँदैनौ। वहाँ स्व अर्थात् आत्मालाई सृष्टिचक्रको ज्ञान हुँदैन। न सत्ययुगमा, न कलियुगमा, यो ज्ञान केवल संगममा नै तिमीलाई मिल्छ। संगमको धेरै महिमा छ। कुम्भको मेला गर्छन् नि। वास्तवमा यो हो ज्ञान सागर र नदीहरूको मेला अर्थात् परम आत्मा र आत्माहरूको मेला। त्यो कुम्भको मेला भक्तिमार्गको हो। यो आत्मा र परमात्माको मेला यस सुन्दर कल्याणकारी संगमयुगमा नै हुन्छ। तिमी दुःखबाट छुटेर सुखमा जान्छौ, त्यसैले बाबालाई दुःखहर्ता सुखकर्ता भनिन्छ। आधाकल्प सुख र आधाकल्प दुःख चल्छ। दिन र रात आधा-आधा हुन्छ। घर पनि नयाँ पुरानो हुन्छ। नयाँ घरमा सुख, पुरानो घरमा दुःख हुन्छ। दुनियाँ पनि नयाँ र पुरानो हुन्छ। आधाकल्प सुख रहन्छ फेरि मध्यबाट दुःख सुरु हुन्छ। दुःख पछि फेरि सुख हुन्छ। दुखधामबाट सुखधाम कसरी बन्छ, कसले बनाउँछ। यो दुनियाँमा कसैले जान्दैन। मनुष्य त घोर अन्धकारमा छन्। सत्ययुगलाई धेरै लामो समय दिएका छन्। यदि सत्ययुगको आयु धेरै भए मानिस कति हुनु पर्थ्यो? फर्केर त कोही पनि जान सक्दैन। सबै जम्मा हुनु नै छ। फर्केर त तब जान्छन्, जब बाबा आएर घरको बाटो बताउनुहुन्छ। यतिका सबै आत्माहरूलाई बाबा संगमयुगमा आएर पूरा बाटो बताउनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामीले ८४ जन्मको चक्कर लगाएर आयौं। सत्ययुग, त्रेतामा हामीले कति जन्म लियौं, वहाँ कति कति वर्ष कस-कसले राज्य गर्छन्। सारा तिम्रो बुद्धिमा छ। सत्ययुगमा हुन्छ १६ कला सम्पूर्ण, फेरि १४ कला फेरि कला कम हुन्छ। यस समय धेरै दुःख छ। दुःख हुन्छ नै पुरानो दुनियाँमा। सत्ययुगलाई नयाँ दुनियाँ, कलियुगलाई

पुरानो दुनियाँ भनिन्छ। अहिले हो संगम। अब पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। बाबाले नयाँ दुनियाँ बनाइरहनु भएको छ। तिमी पुरानो दुनियाँबाट निकलेर नयाँ घरमा बस्छौ। तिमीले भन्छौ हामीले नयाँ दुनियाँको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं— हामीले नयाँ दुनियाँमा उच्च पद पाउँछौं। बाबा केवल भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, अरू कुनै मेहनत दिनुहुन्न। जसरी पनि समय निकालेर आदेश मान्नुपर्छ। तर माया यस्तो छ जसले आदेश मान्न दिंदैन। बाबा सँग बुद्धि योग लगाउन दिंदैन। तर तिमी बच्चाहरूले कल्प पहिला पनि पुरुषार्थ गरेर यस माया रूपी रावण माथि जित पाएका थियौ, तब नै सत्ययुगको स्थापना हुन्छ। जति जो मदतगार बन्छ, उसलाई त्यति पुरस्कार पनि मिल्छ। बच्चाहरूले यो ज्ञान मित्र सम्बन्धीहरूलाई पनि दिनु पर्छ। बाबाको आदेश छ— मलाई याद गर किनकि आधाकल्पको विकर्महरूको बोझ शिरमा छ। त्यसलाई भस्म गर्न याद सिवाय अरू कुनै उपाय छैन। गंगा जमुनालाई पतित-पावनी भन्छन्, सम्झन्छन्— हामी पावन हुन्छौं तर पानीबाट पाप कसरी काटिन्छ। यो हो पतित दुनियाँ, त्यसैले त सबैले पुकार्छन्— पतित-पावन आएर सत्ययुगको स्थापना गर्नुहोस्। त्यो त बाबा सिवाय अरू कसैले स्थापना गर्न सक्दैन। यो हो नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ ज्ञान। दिनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ। कृष्णले ज्ञान दिएनन्। कृष्णलाई पतित-पावन भनिंदैन। पतित-पावन त एकै परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जो पुनर्जन्ममा आउनु हुन्न।

तिमीलाई थाहा छ— कृष्णपुरीलाई नै विष्णुपुरी भनिन्छ। कृष्णको राजधानी आफ्नो छ, राधाको राजधानी आफ्नो फेरि उनीहरूको आपसमा विवाह हुन्छ। राधा-कृष्ण कुनै भाइ-बहिनी थिएनन्। भाइ-बहिनीको आपसमा विवाह हुँदैन। अहिले तिमी बुद्धिमा यी कुरा आइरहन्छन्। पहिला यो थाहा थिएन। अहिले थाहा भयो— राधा-कृष्ण नै फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। स्वर्गको महाराजा र महारानी, राजकुमार र राजकुमारी राधा-कृष्ण गाइएको छ। उनीहरूको माता-पिताको यति उच्च मान छैन। यो किन भयो? किनकि उनीहरूको माता-पिताले कम पढेका छन्। राधा-कृष्णको जति नाम छ, उनीहरूको माता-पिताको त त्यति नाम छैन। वास्तवमा जसले जन्म दियो उनीहरूको नाम धेरै हुनु पर्ने हो। तर हुँदैन, राधा कृष्ण सबै भन्दा उच्च हुन्। उनीहरू भन्दा माथि त कोही छँदै छैन। राधा-कृष्ण पहिलो नम्बरमा गए फेरि पहिलो नम्बरमा महाराजा-महारानी पनि बन्छन्। जन्म आमा-बुबाबाट लिएका हुन् तर नाम उनीहरूको उच्च छ। यो बुद्धिमा राम्रो सँग बसाउनु पर्छ। जब तिमी यहाँ बस्छौ, यो स्वदर्शन चक्र घुमाउँदै गर। यस चक्र घुमाउनाले तिमी पाप भस्म हुन्छ अर्थात् रावणको शिर काटिन्छ। यो सत्ययुग, त्रेता... को चक्र हो नि। हामी पहिला देवता थियौं फेरि क्षत्रिय, वैश्य.... बन्यौं। अहिले फेरि हामी ब्राह्मण बनेका छौं। फेरि हामी नै देवता बन्छौं। बाबाले ओम् को अर्थ अलग सम्झाउनु भएको छ, ‘हम सो’ को अर्थ अलग छ। शास्त्रहरूमा एउटै बनाइदिएका छन्। उनीहरूले सम्झन्छन्— ओम् अर्थात् हामी आत्मा नै परमात्मा, परमात्मा नै आत्मा— यो हो उल्टो। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— ओम् अर्थात् हामी आत्मा हौं। परमपिता परमात्माका सन्तान हौं। म भगवान्, यो कुनै ओम् को अर्थ होइन। हामी आत्मा निराकार छौं। हाम्रो बाबा पनि निराकार हुनुहुन्छ। साकार शरीरको पिता पनि साकार हुन्छन्। हामी परमात्माका सन्तान हौं त्यसैले हामीलाई स्वर्गको राजधानी अवश्य चाहिन्छ। बाबाले हामीलाई स्वर्गको वर्सा दिन आउनु भएको छ। रावणले फेरि आधाकल्प पछि श्राप दिन्छ अनि तिमी दुःखी तमोप्रधान बन्छौ। फेरि बाबा आएर सुखी बन्ने वर दिनुहुन्छ। यस्तो भन्नुहुन्न चिरञ्जीवी

भव। भन्नुहुन्छ— मलाई याद ग्यौ भने यस जन्म सहित जति पनि जन्म-जन्मान्तरका पापहरू छन्, ती भस्म हुनेछन्। यसलाई योग अग्नि भनिन्छ। रावण राज्यमा सबैलाई पतित अवश्य बन्नु छ। पतित र पावन आत्मा बन्छ। परमात्मा त सदैव पावन हुनुहुन्छ। उहाँले सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ। पतित बनाउँछ रावणले। सत्ययुगमा विकार हुँदैन। त्यो हो सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ। त्यसैले त देवताहरूको अगाडि गएर गाउँछन्— हजुर सर्वगुण सम्पन्न... यो महिमा शिवको अगाडि गाउँदैनन्। देवताहरू जो पावन छन्, उनीहरू पतित बन्छन्, यो खेल हो। बाबाले सुखधाम बनाउनुहुन्छ, शिवलाई बाबा भनिन्छ। शालिग्राम अलग हो, रुद्र यज्ञमा एउटा ठूलो लिंग बनाउँछन्, अरू साना-साना शालिग्राम बनाउँछन्। हामी आत्माले ८४ जन्म लिन्छौं। अरू धर्मवालाहरूको लागि ८४ जन्म भनिँदैन। सिक्ख धर्मवालाले ५०० वर्षमा कति जन्म लिन्छन् होला? हामीले कति लिन्छौं? यो बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। ब्राह्मणहरूको नै चोटी प्रख्यात छ। सच्चा ब्राह्मण हुन्छन् नै संगममा। यो कल्याणकारी युग हो। यहाँ नै तिमी सबैको कल्याण हुन्छ। रावणले अकल्याण गर्छ। बाबा आएर कल्याण गर्नुहुन्छ। बाबाको मतमा चलेर कल्याण गर्नुपर्छ नि। श्रीमत शिव भगवानुवाच— शिवबाबाले जन्म लिनुहुन्न, उहाँ प्रवेश गर्नुहुन्छ। जन्म तब भनिन्छ जब पालना लिइन्छ। उहाँले कहिल्यै पालना लिनुहुन्न। केवल भन्नुहुन्छ मेरो श्रीमतमा चल। तिमी स्वर्गको मालिक बन। मलाई त बन्नु छैन। म त अभोक्ता हुँ।

सम्झनुपर्छ— बाबा हामी आत्माहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। आत्माले नै सम्झन्छ नि। आत्मा नै वकिल, इन्जीनियर बन्छ। म फलाना हुँ। आत्माले भन्छ— हामी देवता थियौं, फेरि हामी ८४ जन्मपछि क्षत्रिय बन्यौं, फेरि १२ जन्म लियौं, फेरि पतित बन्यौं। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! आत्म-अभिमानि भव। यी बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। आत्माले भन्छ— हामी सत्ययुगमा हुँदा महान् आत्मा थियौं फेरि कलियुगमा महान् पाप आत्मा छौं। सबै भन्दा महान् आत्मा हुनुहुन्छ एक परमात्मा, जो सदैव पवित्र हुनुहुन्छ। यहाँ त मनुष्य सदैव पवित्र रहँदैनन्। सदैव पवित्र त सुखधाममा रहन्छन्। त्रेतामा पनि केही कला कम हुन जान्छ। अहिले हाम्रो चढ्ती कला छ। हामी स्वर्गको मालिक बन्छौं। फेरि त्रेतामा आउँदा २ कला कम हुन्छ फेरि द्वापरमा ५ विकारहरूको ग्रहण लाग्नाले कालो हुँदै जान्छौं। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— यी ५ विकारहरूलाई दान दियो भने ग्रहण उत्रिन्छ। फेरि तिमी सत्ययुगी सम्पूर्ण देवता बन्छौ। पहिला-पहिला देह-अभिमान छोड, काम विकारलाई दान देऊ। अन्त्यमा नष्टोमोहा बन्नु पर्ने हुन्छ। अहिले तिमी आत्माहरूलाई स्मृति आएको छ— हामीले निश्चय नै ८४ जन्म भोगेका हौं। द्वापरबाट रावणले श्रापित गरेको छ, त्यसैले सबै दुःखी छन्। के द्वापरका राजा-रानी आदि बिमारी हुँदैनन्? यो पनि दुःख भयो नि। यो हो नै दुःखको दुनियाँ। सत्ययुग हो नै सुखधाम। भगवान्को श्रीमत मान्नु पर्छ नि। बेहदको बाबाको जसले मत मान्दैनन्, उनीहरूलाई महान् कपुत भनिन्छ। कपुत बच्चाहरूलाई बाबाबाट के वर्सा मिल्छ! सपुत बच्चाहरूले वर्सा पनि राम्रो लिन्छन्, जसले स्वयं पवित्र बनेर अरूलाई पनि पवित्र बनाउँछ। बेहदको बाबाले आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ— हे आत्माहरू! कानले सुनेका छौ? भन्छन्— हो बाबा हामी हजुरको श्रीमतमा चलेर अवश्य श्रेष्ठ बन्छौं। सर्वोच्च भगवान् हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य पद पनि सर्वोच्च दिनुहुन्छ नि। स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ आधाकल्पको लागि। लौकिक पिताबाट त हदको वर्सा मिल्छ, अल्पकालको सुख। कलियुगमा हुन्छ काग

विष्टा समान सुख त्यसैले संन्यासीले घरबार छोडिदिन्छन्। उनीहरूले गृहस्थ धर्मलाई मान्दैनन्। गृहस्थ धर्म सत्ययुगमा हुन्छ नि। तिमीलाई थाहा छ— यस पढाइबाट हामी विष्णुपुरीमा जान्छौं, त्यसको लागि परमपिता परमात्माको हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। भक्तहरूलाई थाहा छैन— भगवान् को हुनुहुन्छ, उहाँको कर्तव्य के हो? कसरी उहाँले पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ? अहिले तिमी पावन बनिरहेका छौ। दुनियाँले उहाँ पतित-पावन बाबालाई याद गरिरहेका छन्। अहिले तिमी संगमयुगमा खडा छौ, बाँकी सबै कलियुगमा छन्। उनीहरूले सम्झन्छन् कलियुग त अझै बच्चा छ। तिमीलाई थाहा छ— कलियुगको अब विनाश हुँदै छ। अब तिमी सत्ययुगमा जानु छ। बाबाले तिमीलाई स्मृति दिलाउनु भएको छ— मैले कल्प-कल्प तिमीलाई वर्सा दिन्छु। वर्सा पूरा लिनुपर्छ नि। बाबा यस्तो कहाँ भन्नुहुन्छ र— यहाँ बस। ठीकै छ घर गृहस्थमा बस, केवल यो स्वदर्शन चक्र घुमाउँदै गर र नष्टोमोहा होऊ। एक शिवबाबा दोस्रो न कोही। हामीलाई थाहा छ— अब हाम्रो नयाँ सम्बन्ध जुटिरहेको छ। पुरानोमा ममत्व रहनु हुँदैन। नयाँ दुनियाँ, नयाँ राजधानी सँग ममत्व राख्नु छ। अब त मृत्यु बिल्कुल शिरमाथि सवारी भएको छ। तयारीहरू भइरहन्छन्। सत्ययुगमा अकालमा मृत्यु हुँदैन। समय भएपछि पुरानो शरीर छोडेर नयाँ लिन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वदर्शन चक्र घुमाएर पूरा-पूरा नष्टोमोहा बन्नु छ। मृत्यु शिरमा छ त्यसैले सबैबाट ममत्व निकालि दिनु पर्छ।
- २) बाबा सँग वर्सा लिनको लागि पूरा श्रीमत्तमा चल्नु छ। आत्म-अभिमानि बनेर सपूत बच्चा बन्नु छ।

वरदानः— हर घडीलाई अन्तिम घडी सम्झेर सदा एभरेडी रहने तीव्र पुरुषार्थी भव

जो बच्चा तीव्र पुरुषार्थी छन्, उनले हरेक घडीलाई अन्तिम घडी सम्झेर एभरेडी रहन्छन्। यस्तो सोच्दैनन्— अझै त विनाश हुन केही समय लाग्छ, फेरि तयार हुनेछु। त्यस अन्तिम घडीलाई हेर्नुको सट्टा यही सोच— आफ्नो अन्तिम घडीको कुनै भरोसा छैन त्यसैले एभरेडी, आफ्नो स्थिति सदा उपराम रहोस्। सबैबाट न्यारा र बाबाको प्यारा, नष्टोमोहा। सदा निर्मोही र निर्विकल्प, निरव्यर्थ, व्यर्थ पनि नहोस् तब भनिन्छ एभरेडी।

स्लोगनः— नाजुक समयमा पास विद अनर बन्नको लागि एडजस्ट हुने शक्तिलाई बढाऊ।